

Forslag

til

Lov om ophævelse af revisionsbestemmelser vedrørende lov om euforiserende stoffer og borgerlig straffelovs § 191.

Fremsat den 1. december 1970 af *indenrigsministeren*.

§ 1. I lov nr. 169 af 24. maj 1955 om euforiserende stoffer, som ændret ved lov nr. 277 af 18. juni 1969, ophæves § 4, stk. 4.

§ 2. I lov nr. 276 af 18. juni 1969 om ændring i borgerlig straffelov (Narkotikakriminalitet) ophæves § 2, stk. 2.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1.

1. Ved lov nr. 277 af 28. juni 1969 om ændring af loven om euforiserende stoffer, der trådte i kraft den 1. juli 1969, blev som § 2 a indsat en bestemmelse, hvorefter lovens §§ 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på stoffer, der kan omdannes til stoffer med euforiserende egenskaber. Ændringen skete for at udelukke tvivl om, hvorvidt indenrigsministeren har hjemmel til at bestemme, at sådanne stoffer ikke må forefindes her i landet (lovens § 1), eller at de alene må anvendes til medicinske eller videnskabelige formål (lovens § 2). Der henvises til FT 1968-69 Till. C, sp. 1355.

I det folketingsudvalg, der behandlede lovforslaget, drøftedes spørgsmålet, om cannabisprodukterne bør legaliseres. Endvidere drøftede udvalget forskellige forhold i forbindelse med ungdomsnarkomanien, herunder den blandt misbrugere af euforiserende stoffer forekommende leverbetændelse.

Med hensyn til spørgsmålet om legalisering af cannabis gav udvalget udtryk for, at der med henblik på en afklaring af spørgsmålet burde foretages en øget forskningsindsats til belysning af cannabisprodukternes farlighedsgrad, den retslige kontrols indvirkning på brugergruppen og andre spørgsmål af betydning for en endelig afgørelse af det ønskelige eller uønskelige i en indpasning af disse produkter i samfundet. Endvidere fandt udvalget, at det burde undersøges, om hensynet til en effektiv fore-

byggelse af stofmisbrug og behandling af stofmisbrugere kunne tale for, at sådanne handlinger, som alene angår omgang med stofferne med henblik på eget forbrug, eventuelt burde undtages fra den opregning af strafbare forhold, som findes i lov om euforiserende stoffer.

Bl. a. under hensyn til de omtalte problemer fandt udvalget, at loven om euforiserende stoffer burde optages til revision i folketingssamlingen 1970-71 sammen med straffelovens § 191. Udvalget lagde vægt på, at de to lovforslag, der udgør et samlet lov- og problemkompleks, behandles som en enhed, (FT 1968-69, Till. B, sp. 2646-47). En revisionsbestemmelse i overensstemmelse hermed blev derfor under folketingsbehandlingen indsat i loven om euforiserende stoffer. (Der henvises om straffelovens § 191 til bemærkningerne ad § 2 i nærværende lovforslag).

Under hensyn hertil vil der nedenfor blive redegjort for den konstaterede udvikling i misbruget af euforiserende stoffer og for forskningsproblematikken i forbindelse med spørgsmålet om legalisering af cannabis, samt for spørgsmålet om eventuel udvidelse af adgangen til at anvende administrative tvangsforanstaltninger over for narkotikamisbrugere.

Det er indenrigsministeriets opfattelse, at der ikke siden lovens vedtagelse i juni 1969 er fremkommet forskningsresultater, der kan afsvække de argu-